

Utvrđivanje povezanosti lica u okviru grupe povezanih lica

Prilikom utvrđivanja povezanosti lica u okviru grupe povezanih lica u smislu člana 10 st. 1 i 2 Zakona primjenjuju se kriterijumi iz ovog priloga.

I. Grupe povezanih lica po osnovu odnosa kontrole

1. Ako može da dokaže da ne postoji jedinstven rizik u smislu člana 10 stav 1 tačka 1 Zakona, iako postoji odnos kontrole među određenim licima, kreditna institucija mora da detaljno dokumentuje nepostojanje tog rizika. Na primjer, u specifičnim slučajevima gdje je subjekt posebne namjene (SPV), kojeg kontroliše drugo lice (npr. inicijator) potpuno odvojen i ne ulazi u stečajnu masu – tako da između subjekta posebne namjene i vladajućeg subjekta ne postoji veza kojom bi se prelivale finansijske poteškoće i, posljedično, ne postoji jedinstven rizik – može biti moguće dokazati da ne postoji jedinstven rizik (vidjeti scenario C1 iz ovog priloga).

2. Kreditna institucija treba da primijeni koncept odnosa kontrole iz člana 10 Zakona na sljedeći način:

- u odnosu na lica koja sastavljaju svoje konsolidovane izvještaje u skladu sa Međunarodnim računovodstvenim standardima/Međunarodnim standardima finansijskog izvještavanja, kreditna institucija kao odnos kontrole tretira odnos između matičnog društva i njegovih zavisnih društava u smislu tih računovodstvenih standarda i grupiše ih na osnovu njihovih konsolidovanih finansijskih izvještaja;
- u odnosu na lica na koja se ne primjenjuje alineja 1 ovog stava (npr. fizička lica, centralna vlada i klijenti kreditne institucije koji sastavljaju konsolidovane finansijske izvještaje u skladu sa računovodstvenim propisima treće zemlje), kreditna institucija treba da kao odnos kontrole tretira svaki odnos između fizičkog ili pravnog lica koji je sličan odnosu matičnog društva i zavisnog društva, definisan u alineji 1 ovog stava.

Pri sprovođenju navedene procjene, kreditna institucija kao postojanje odnosa kontrole smatra:

- učešće koje obezbjeđuje većinu glasačkih prava akcionara ili vlasničkih udjela u drugom subjektu;
- pravo ili mogućnost imenovanja ili opoziva većine članova organa koji obavljaju nadzornu i upravljačku funkciju drugog subjekta;
- pravo ili mogućnost dominantnog uticaja na drugo lice na osnovu ugovora ili osnivačkih akata.

Drugi pokazatelji koje kreditna institucija treba da razmotri pri procjeni postojanja odnosa kontrole mogu biti:

- ovlašćenje za odlučivanje o strategiji ili upravljanje aktivnostima subjekta;
- ovlašćenje za odlučivanje o ključnim transakcijama kao što je prenos dobiti ili gubitka;
- pravo ili mogućnost koordinacije upravljanja subjektom sa drugim subjektima kako bi se postigao zajednički cilj (npr. kada su ista lica članovi nadzornog ili upravnog odbora dva ili više privrednih subjekata);
- udio koji prelazi 50% osnivačkog kapitala drugog subjekta.

3. Kako su računovodstveni kriterijumi ili pokazatelji iz tačke 2 stav 1 ovog poglavlja odlučujući faktori za procjenu postojanja odnosa kontrole, kreditna institucija uključuje dva ili više lica u grupu po osnovu odnosa kontrole i kada ta lica nijesu obuhvaćena istim konsolidovanim finansijskim izvještajima, zbog toga što se na njih primjenjuju izuzeci na osnovu važećih računovodstvenih pravila.

4. Kreditna institucija uključuje dva ili više lica u grupu povezanih lica na osnovu odnosa kontrole između tih lica, bez obzira da li su izloženosti prema tim licima u potpunosti ili djelimično izuzete od primjene ograničenja velikih izloženosti u skladu sa čl. 14 i 15 ove odluke.

II. Alternativni pristup za izloženosti prema centralnoj vladi

1. U skladu sa odredbom člana 10 stav 2 Zakona, kreditne institucije mogu procjenjivati postojanje povezanih lica posebno za svako lice koje je pod direktnom kontrolom centralne vlade, odnosno posebno za svako lice koje je direktno povezano sa centralnom vladom (alternativni pristup).

Kreditna institucija može da djelimično primijeni alternativni pristup na način da posebno procjenjuje fizička ili pravna lica koja su pod direktnom kontrolom centralne vlade ili su direktno povezana sa centralnom vladom (vidjeti scenario CV1 iz ovog priloga). U skladu sa navedenim:

- centralna vlada je uključena u svaku grupu povezanih lica posebno određenu za fizička ili pravna lica koje su pod direktnom kontrolom centralne vlade ili su direktno povezana sa centralnom vladom (vidjeti scenario CV2 iz ovog priloga);
- svaka grupa povezanih lica utvrđena na osnovu alineje 1 ovog stava uključuje i lica koja su pod kontrolom ili koja su povezana sa licem koje je pod direktnom kontrolom centralne vlade ili je direktno povezano sa centralnom vladom (vidjeti scenario CV3 iz ovog priloga).

2. Kada su subjekti koji su pod direktnom kontrolom centralne vlade ili koji su direktno povezani sa njom ekonomski zavisni jedan od drugog potrebno je napraviti posebne grupe povezanih lica (isključujući centralnu vladu), uz grupe povezanih lica formirane u skladu sa alternativnim pristupom (vidjeti scenario CV4 iz ovog priloga).

3. Odredbe ovog poglavlja odnose se i na jedinice lokalne samouprave na koje se primjenjuje član 132 stav 3 Odluke o adekvatnosti kapitala, kao i na fizička i pravna lica koja su pod direktnom kontrolom tih jedinica lokalne samouprave ili povezani sa njima.

III. Utvrđivanje povezanosti na osnovu ekonomske zavisnosti

1. Povezanost između klijenata kreditne institucije na osnovu ekonomske zavisnosti, u skladu sa članom 10 stav 1 tačka 2 Zakona, treba da uzima u obzir specifične okolnosti svakog slučaja, naročito ako bi finansijske poteškoće ili propadanje jednog lica doveli do poteškoća povezanih sa finansiranjem ili otplatom za drugo lice (vidjeti scenarije E1, E2, E3 i E4 iz ovog priloga).

2. Ako je kreditna institucija sposobna da dokaže da finansijske poteškoće ili propadanje jednog lica ne bi doveli do finansijskih poteškoća za drugo lice, onda ta lica ne tretira kao jedinstveni rizik. Takođe, dva lica ne treba tretirati kao jedinstveni rizik, ako je jedno lice ekonomski zavisno od drugog lica u obimu koji omogućava njegovu zamjenu.

3. Kreditna institucija pri procjenjivanju ekonomske zavisnosti posebno razmatra sljedeće situacije:

- jedno lice u cjelosti ili djelimično garantuje za izloženost drugog lica, a ta izloženost je tolika da će davalac garancije imati finansijske poteškoće u slučaju naplate potraživanja;
- jedno lice podliježe obavezi kao član subjekta (na primjer partner u ograničenom partnerstvu), a izloženost je tolika da će to lice imati finansijske poteškoće u slučaju naplate potraživanja od tog subjekta;
- značajan dio godišnjih bruto primanja ili bruto izdataka lica potiče iz transakcija sa drugim licem (npr. vlasnikom stambene/poslovne nepokretnosti u kojoj zakupac plaća značajan dio zakupnine) koje nije lako zamijeniti;
- značajan dio proizvoda koji su rezultat njegovog rada lice prodaje drugom klijentu kreditne institucije, a za te proizvode nije lako naći drugog klijenta (kupca);
- očekivani izvor sredstava za otplatu kredita dva ili više lica je isti, a ni jedno od tih lica nema drugi nezavisan izvor prihoda iz kojeg bi se kredit mogao servisirati i otplatiti u cjelosti;
- druge situacije gdje su lica zajedno odgovorna za obaveze prema kreditnoj instituciji (npr. dužnik i njegov dužnik i njegov supružnik/partner);
- značajan dio potraživanja ili obaveza jednog lica odnosi se na potraživanja ili obaveze prema drugom licu;
- lica imaju zajedničke vlasnike, odnosno akcionare ili organe upravljanja. To je slučaj kada, na primjer, postoje horizontalne grupe gdje je jedno lice povezano sa jednim ili više drugih lica zato što sva ona imaju istu vlasničku strukturu osim jednog akcionara koji ima kontrolu ili zbog toga što se njima zajedno upravlja. Upravljanje može da se zasniva na ugovoru zaključenom između lica, ili na odredbama osnivačkih akata, ili statuta tih lica, ili ako su upravljačke i nadzorne strukture tih lica sastavljene, u većem dijelu, od istih lica.

4. Kreditna institucija uzima u obzir i djelimičan popis situacija iz tačke 3 ovog poglavlja pri ocjenjivanju veza između subjekata bankarstva u sjenci, u skladu sa ovom odlukom. Kreditna institucija uzima u obzir da se odnosi između subjekata bankarstva u sjenci najvjerovatnije ne zasnivaju na kapitalnoj povezanosti, već na drugačijoj vrsti odnosa (ugovorne obaveze, sponzorstvo i sl).

5. Ako je klijent kreditne institucije ekonomski zavisn od više lica koja nijesu međusobno zavisna, kreditna institucija uključuje ta lica u posebne grupe povezanih lica (zajedno sa zavisnim licem).

6. Kreditna institucija formira grupu povezanih lica kada su dva ili više njenih klijenata ekonomski zavisni od jednog subjekta, čak i ako taj subjekat nije klijent kreditne institucije.

7. Kreditna institucija treba da uključi dva ili više povezanih lica u grupu povezanih lica po osnovu ekonomske povezanosti tih lica, bez obzira na to da li su izloženosti prema tim licima u potpunosti ili djelimično izuzete od primjene ograničenja velikih izloženosti u skladu sa čl. 14 i 15 ove odluke.

8. Kreditna institucija treba da razmatra situacije u kojima će se poteškoće u finansiranju jednog lica vjerovatno preliti na drugo lice zbog zavisnosti od istog izvora finansiranja. Ovo ne uključuje slučajeve u kojima se ta lica finansiraju sa istog tržišta (npr. tržište komercijalnih zapisa) ili kada je zavisnost lica od njihovog postojećeg izvora finansiranja nastala pogoršanjem njihove kreditne sposobnosti iz kog razloga ne mogu naći drugi izvor finansiranja.

9. Kreditna institucija treba da razmatra slučajeve gdje zajednički izvor finansiranja od kojeg postoji zavisnost obezbjeđuje ta kreditna institucija, njena finansijska grupa ili sa njom povezana lica (vidjeti scenarije E5 i E6 iz ovog priloga). Činjenica da se radi o licima koje finansira kreditna institucija, sama po sebi, ne stvara obavezu da se ta lica grupišu ako se kreditna institucija koja finansira može lako zamijeniti.

10. Kreditna institucija treba da ocijeni i rizik širenja štetnih efekata ili idiosinkratske rizike koji bi mogli da nastanu iz sljedećih situacija:

- korišćenje jednog subjekta za finansiranje (npr. ista kreditna institucija ili posredničko društvo koje se ne može lako zamijeniti);
- korišćenje sličnih struktura;
- oslanjanje na obaveze iz jednog izvora (npr. jemstva, kreditna podrška u strukturiranim transakcijama ili neobavezujućim linijama za likvidnost) uzimajući u obzir njegovu solventnost, posebno kada postoje ročne neusklađenosti odnosno aktive i učestalost potreba za refinansiranjem.

IV. Odnos između međupovezanosti po osnovu kontrole i međupovezanosti po osnovu ekonomske zavisnosti

1. Kreditna institucija prvo treba da identifikuje koja su lica povezana po osnovu odnosa kontrole u skladu sa članom 10 stav 1 tačka 1 Zakona, a koja su lica povezana putem ekonomske zavisnosti u skladu sa članom 10 stav 1 tačka 2 Zakona, a zatim da ocijeni da li identifikovane grupe povezanih lica treba da budu međusobno povezane (npr. da li treba da grupe lica povezanih zbog ekonomske zavisnosti budu svrstane zajedno sa grupom među kojima postoji odnos kontrole).

2. Kreditna institucija, pri procjeni međupovezanosti, treba da razmotri svaki slučaj posebno, tj. da identifikuje potencijalne linije preliivanja finansijskih poteškoća („domino efekat“) na osnovu pojedinačnih okolnosti (vidjeti scenarije C/E 1 i C/E 2 iz ovog priloga).

3. Kada su lica koja su dio različitih grupa među kojima postoji odnos kontrole međusobno povezana putem ekonomske zavisnosti, svi subjekti za koje postoji mogućnost preliivanja finansijskih poteškoća treba da budu uključeni u jednu grupu povezanih lica. Uvijek treba koristiti pretpostavku preliivanja finansijskih poteškoća prema dnu kada je lice ekonomski zavisno i nalazi se na čelu grupe u okviru koje postoji odnos kontrole (vidjeti scenario C/E 3 iz ovog priloga).

4. Prelivanje finansijskih poteškoća prema vrhu, na lica koja kontrolišu ekonomski zavisni subjekt, treba koristiti kao pretpostavku samo kada je to lice koje kontroliše ekonomski zavisno od subjekta koji čini ekonomsku povezanost između dvije kontrolne grupe (vidjeti scenario C/E 4 iz ovog priloga).

V. Procedure kontrole i upravljanja za identifikovanje povezanih lica

1. Kreditna institucija treba da upozna svoje klijente i odnos između tih klijenata.

2. Identifikovanje mogućih veza između lica treba da bude sastavni dio procesa za odobravanje i praćenje kredita kreditne institucije. Upravni odbor i više rukovodstvo kreditne institucije treba da se staraju da dokumentovanje i sprovođenje odgovarajućih procesa za identifikovanje veza između lica bude adekvatno.

3. Kreditna institucija treba da identifikuje sve odnose kontrole između svojih klijenata i adekvatno ih dokumentuje. Dodatno, treba da istraži i adekvatno dokumentuje potencijalne ekonomske zavisnosti između svojih klijenata, kao i da preduzme potrebne mjere i koristi dostupne informacije za identifikovanje tih veza. Ako, na primjer, kreditna institucija ima saznanje da druga kreditna institucija smatra da su neka lica međusobno povezana, treba da uzme u obzir i tu informaciju.

4. Aktivnosti koje kreditna institucija sprovodi u cilju utvrđivanja ekonomskih zavisnosti između svojih klijenata treba da budu srazmjerne veličini izloženosti, naročito uzimajući u obzir izloženosti prema jednom pojedinačnom licu veće od 5% osnovnog kapitala.

5. Kreditna institucija, u cilju procjene obaveze za grupisanjem na osnovu odnosa kontrole i ekonomske zavisnosti, treba da prikuplja informacije o svim subjektima u liniji mogućeg preliivanja finansijskih poteškoća. Ako kreditna institucija ne može da identifikuje sva lica koje čine jedinstven rizik, ali dođe do saznanja o povezanosti koje proizilaze iz subjekata koji nijesu u poslovnom odnosu sa kreditnom institucijom (vidjeti scenario Mm 1 iz ovog priloga), treba da koristi i te informacije pri ocjenjivanju postojanja povezanosti.

6. Procedure za utvrđivanje povezanih lica treba da se periodično preispituju, kako bi se obezbijedila njihova adekvatnost. Dodatno, kreditna institucija treba da prati promjene međupovezanosti, naročito u slučaju periodičnog preispitivanja kredita i značajnog povećanja izloženosti po osnovu kredita.

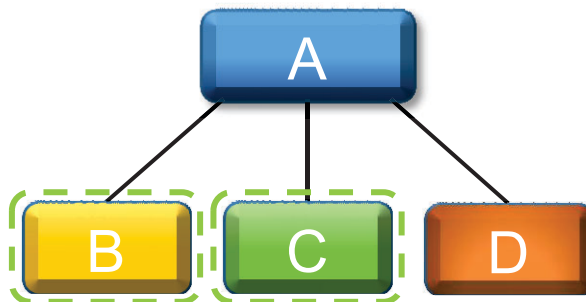
Primjeri povezivanja lica u grupu povezanih lica

Scenariji iz ovog priloga ilustruju primjenu uputstva na grupe povezanih lica koje odgovaraju definiciji iz člana 10 stav 1 tačke 1 i 2 Zakona iz perspektive izvještajne kreditne institucije.

Grupe povezanih lica na osnovu kontrole

Scenario C1: Poseban slučaj (ne postoji jedan rizik uprkos postojanju kontrolne funkcije jednog lica nad drugim)

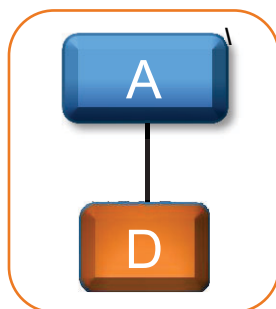
Kreditna institucija ima izloženosti prema svim subjektima prikazanim u nastavku (A, B, C i D). Subjekt A ima kontrolu nad subjektima B, C i D. Subjekti B, C i D su subjekti posebne namjene.

Kako bi se ocijenilo da ne postoji jedinstven rizik, uprkos postojanju odnosa kontrole, kreditna institucija treba da ocijeni sljedeće elemente u odnosu na svaki subjekat posebne namjene (subjekte B, C i D u ovom scenariju):

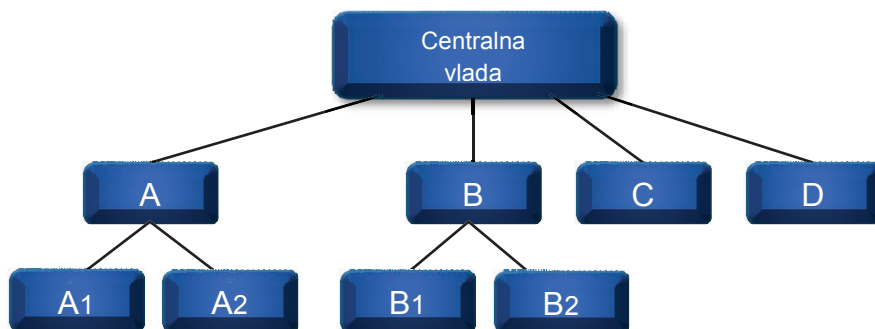
- Nepostojanje ekonomske zavisnosti ili drugog faktora koji bi mogao da ukaže na značajnu pozitivnu korelaciju između kreditne sposobnosti matičnog društva A i kreditne sposobnosti subjekata posebne namjene (B, C ili D). Među ostalim faktorima, potencijalno oslanjanje na matično društvo A kao izvor finansiranja i nekih kriterijuma koji sprečavaju prestanak konsolidacije subjekta posebne namjene ili prestanak priznavanja sekjuritizovane imovine na osnovu računovodstvenih pravila moraju se ocijeniti kao potencijalni znaci značajne pozitivne korelacije.
- Specifična priroda subjekta posebne namjene, posebno činjenica da ne ulazi u stečajnu masu, na osnovu člana 336 tačka 1 Odluke o adekvatnosti kapitala – u smislu postojanja efikasnog uređenja koje će osigurati da imovina subjekta posebne namjene nije dostupna povjeriocima matičnog društva A u slučaju njegove nesolventnosti – i ako se dužničke hartije od vrijednosti koje je izdao subjekat posebne namjene odnose na imovinu koju čine obaveze trećih lica.
- Strukturno poboljšanje kod sekjuritizacije i razdvajanje obaveza subjekta za posebne namjene od obaveza matičnog društva A, kao što je postojanje odredbi u dokumentima o transakcijama kojima se osigurava kontinuitet pružanja usluga i poslovanja.
- Usklađenost sa odredbama člana 270 Odluke o adekvatnosti kapitala koje se odnose na uslove provjere principa nezavisne transakcije.

Nakon što se procijene svi navedeni elementi, kreditna institucija mogla bi da zaključi da, na primjer, zavisna društva B i C ne čine jedinstven rizik sa matičnim društvom A. Kao rezultat, kreditna institucija treba da posmatra da se grupa povezanih lica sastoji samo od lica A i D. Kreditna institucija treba da sveobuhvatno dokumentuje te procjene i svoje zaključke.

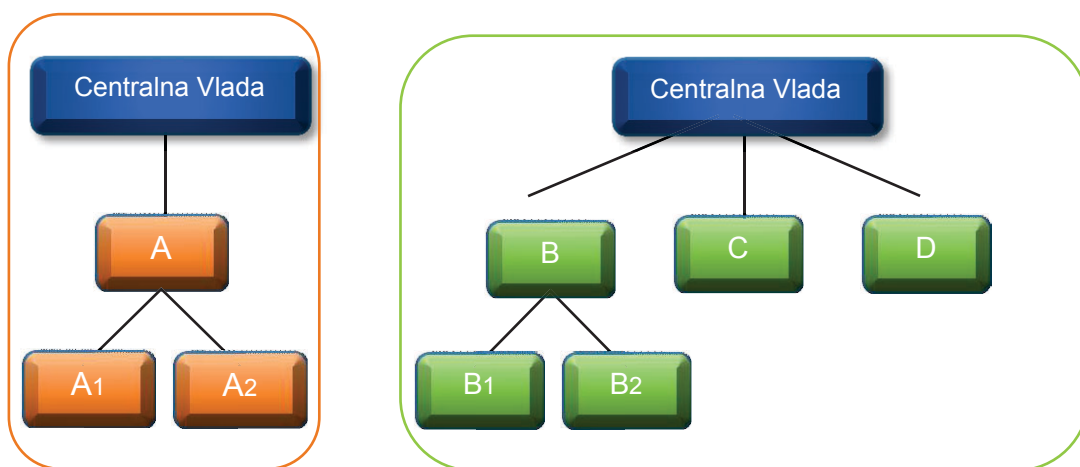
Alternativni pristup za izloženosti prema centralnim vladama

Radi ilustracije mogućih scenarija, koristi se opšti scenario: centralna vlada direktno kontroliše četiri pravna lica (A, B, C i D). Subjekti A i B direktno kontrolišu po dva zavisna društva (A1/A2, B1/B2). Kreditna institucija koja izvještava ima izloženost prema centralnoj vladi i prema svim prikazanim subjektima.

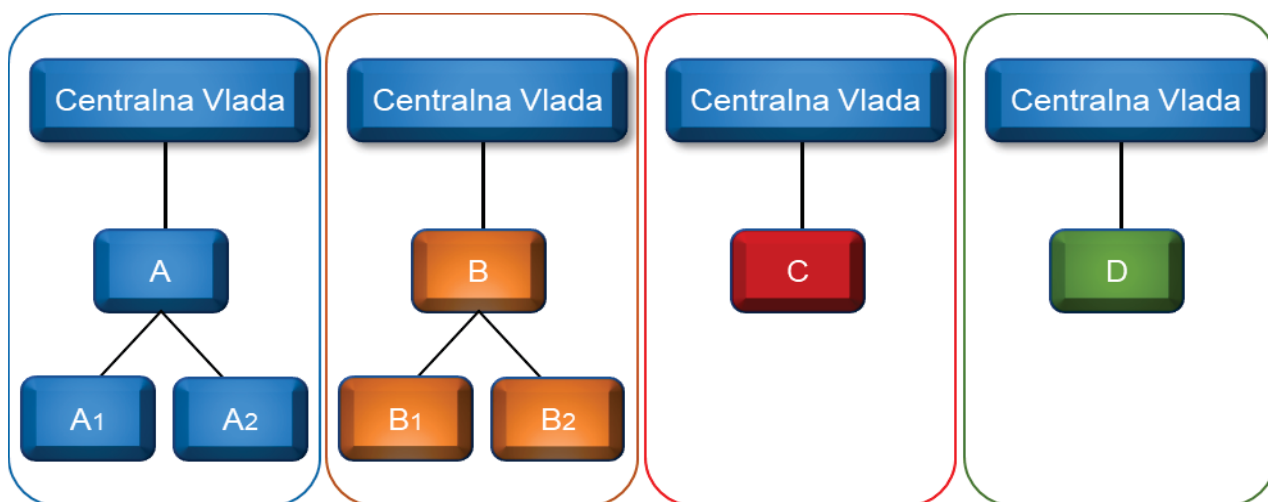

Scenario CV1: Alternativni pristup – djelimična primjena

Kreditna institucija koja izvještava može formirati samo jednu grupu („centralna vlada/ A / svi subjekti koje A kontroliše ili koji zavise od A“) i zadržati opšti tretman za ostatak („centralna vlada/ B, C i D/ svi subjekti koje koje B kontroliše ili koji zavise od B“)

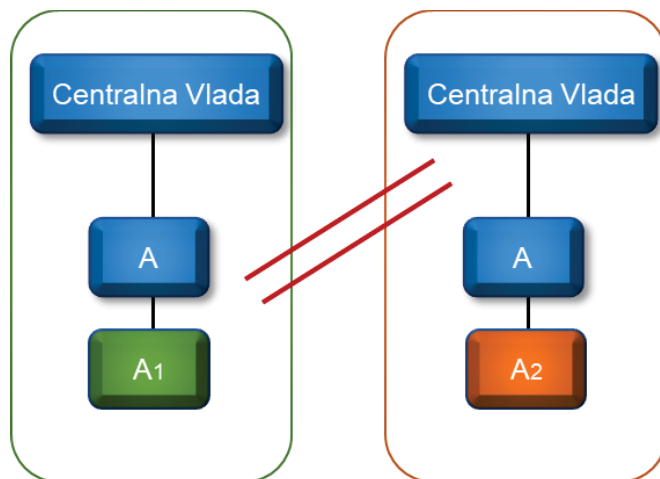

Scenario CV2: Alternativni pristup – primjena na sve direktno zavisne subjekte

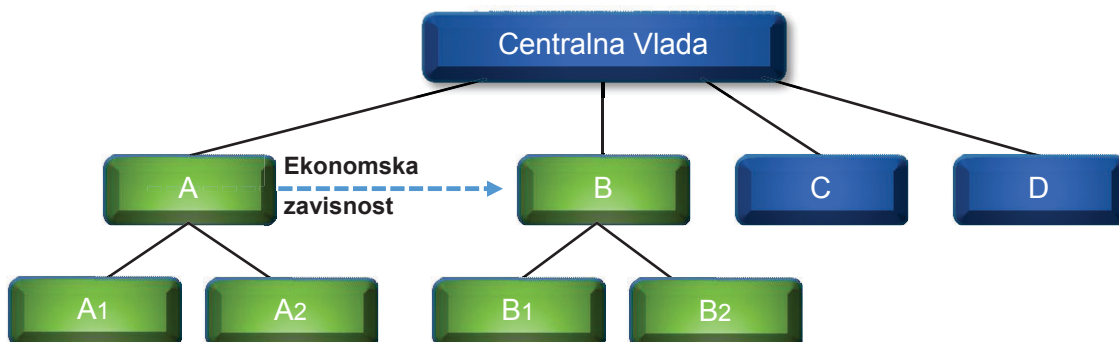
Scenario CV3: Alternativni pristup – primjena na „prvi/drugi nivo“, ne niže

U prvom i drugom scenariju subjekti A,B,C i D čine „drugi nivo“, tj. nivo neposredno ispod centralne vlade („prvi nivo“). Tu je moguće izdvojiti iz zajedničke grupe povezanih lica i formirati zasebne podgrupe povezanih lica. Ipak, subjekti A1, A2, B1 i B2 su samo indirektno povezani sa centralnom vladom. Izdvajanje u zasebne podgrupe na njihovom nivou nije moguća (npr. i A1 kao i A2 treba uključiti u grupu „centralna vlada /A“)

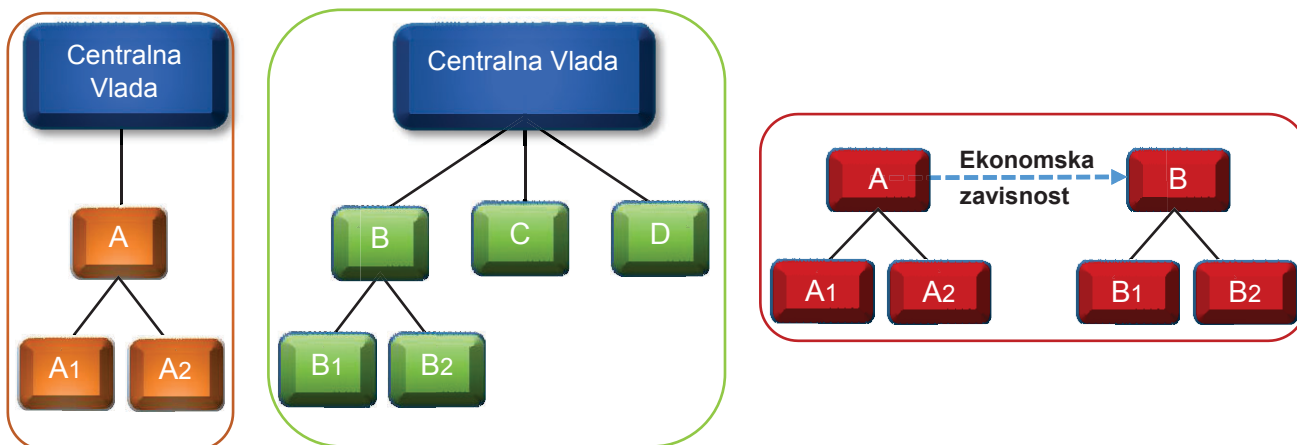

Scenario CV4: „Horizontalne veze“ na drugom nivou

Kao varijacija prethodnog opšteg scenarija, subjekti A i B ekonomski su zavisni (poteškoće u pogledu plaćanja za B prelele bi se i na A):

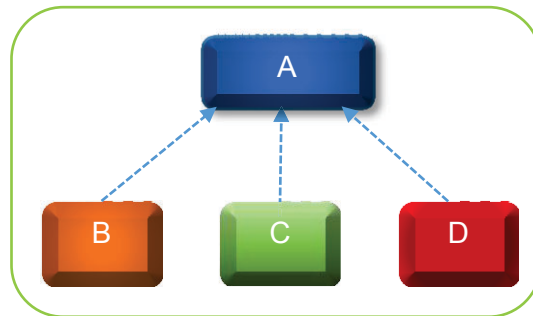
Pretpostavljajući da kreditna institucija samo djelimično primjenjuje alternativni pristup, kako je prethodno opisano u scenariju CV1, treba razmotriti sljedeće grupe povezanih lica:

Utvrđivanje međupovezanosti na osnovu ekonomske zavisnosti

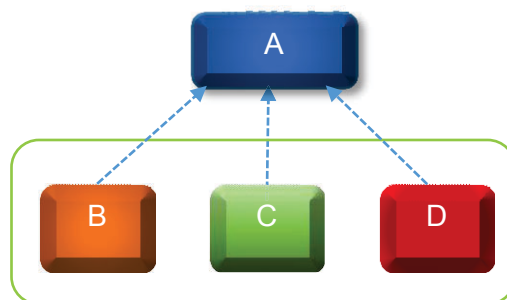
Scenario E1: Glavni slučaj

Kreditna institucija ima izloženosti prema svim subjektima prikazanim u nastavku (A, B, C i D). B, C i D ekonomski se oslanjaju na A. Stoga je A osnovni faktor rizika u svim slučajevima. Kreditna institucija mora formirati jednu sveobuhvatnu grupu povezanih lica, a ne tri pojedinačne. Nije važno to što ne postoji zavisnost između B, C i D.

Scenario E2: Varijacija glavnog slučaja (nema direktne izloženosti prema izvoru rizika)

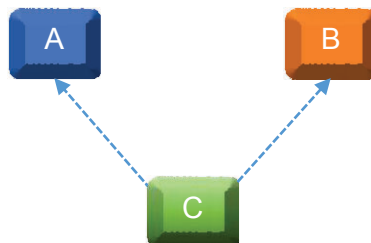
Obaveza grupisanja postoji čak i ako kreditna institucija nema direktnu izloženost prema A, ali joj je poznata ekonomska zavisnost svakog lica (B, C i D) od A. Ako se eventualne poteškoće u plaćanju koje ima A mogu prelići na B, C i D, sve će one imati poteškoće u pogledu plaćanja ako A ima finansijske probleme. Stoga je potrebno tretirati ih kao jedinstveni rizik.

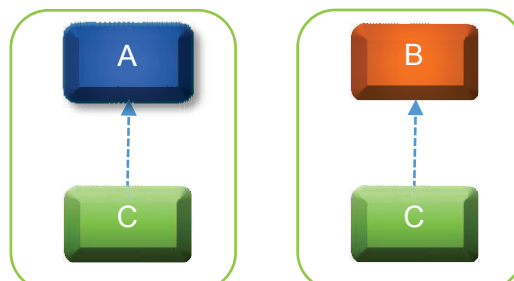
Kao u scenariju E1, nije važno to što ne postoji zavisnost između B, C i D. A uzrokuje obavezu grupisanja, iako on sam nije klijent i zbog toga nije dio grupe povezanih lica.

Scenario E3: preklapanje grupe povezanih lica

Ako je subjekat ekonomski zavisian od dva druga subjekta ili više njih (imati na umu da poteškoće u plaćanju jednog od ostalih subjekata (A ili B) mogu biti dovoljne da dovedu do toga da se C nađe u poteškoćama),

mora biti uključen u grupe povezanih lica oba (svih takvih) subjekata.

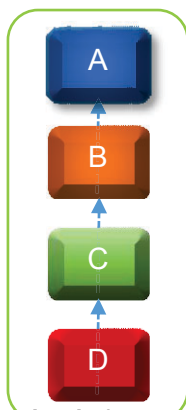
Argument da će izloženost prema C biti dvostruko obračunata nije valjan jer se izloženost prema C smatra jednim rizikom u dvije zasebne grupe.

Ograničenje velike izloženosti primjenjuje se zasebno (tj. granica se primjenjuje jednom na izloženosti prema grupi A/C i jednom na izloženosti prema grupi B/C).

Kako nema zavisnosti između A i B, nije potrebno formiranje sveobuhvatne grupe (A+B+C).

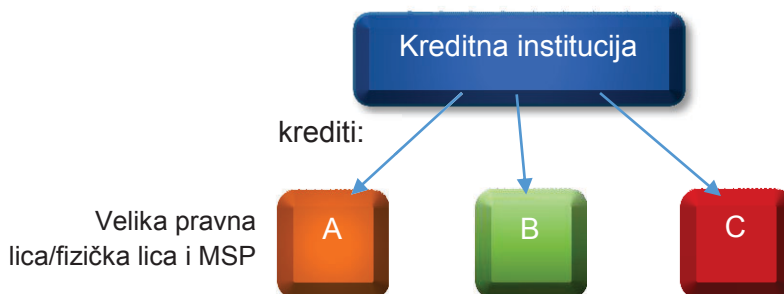
Scenario E4: Lanac zavisnosti

U slučaju „lanca zavisnosti“ sve subjekte koji su ekonomski povezani (čak i ako je povezanost samo jednosmjerna) treba da se tretiraju kao jedan rizik. Ne bi bilo poželjno da se formiraju tri pojedinačne grupe (A + B, B + C, C + D).

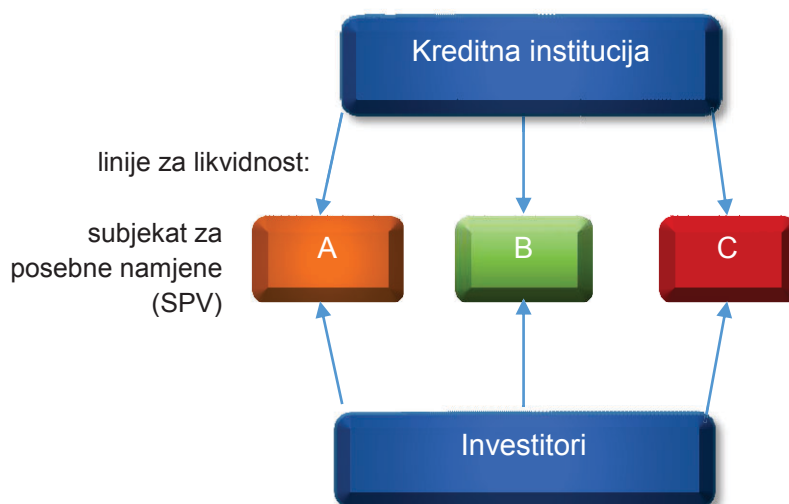
Scenario E5: Kreditna institucija kao izvor finansiranja (nema obaveze grupisanja)

U sljedećem scenariju kreditna institucija je jedini izvor sredstava finansiranja za tri klijenta. Ona nije „spoljni izvor finansiranja“ koji povezuje tri lica i ona je izvor finansiranja koji obično može biti zamijenjen.

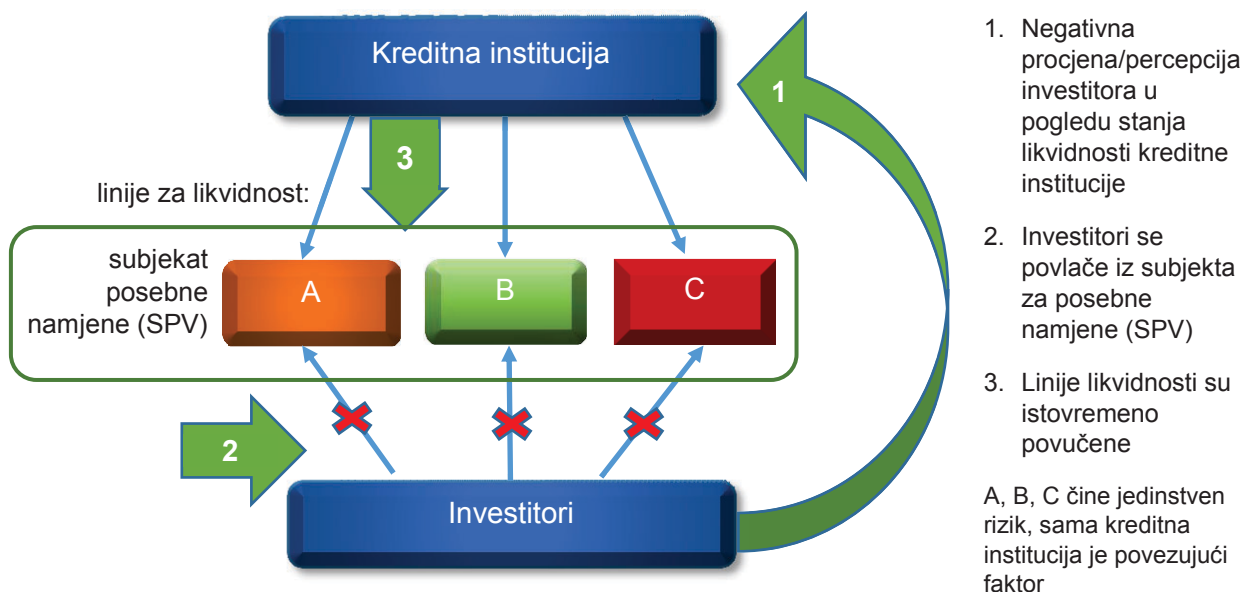

Scenario E6: Kreditna institucija kao izvor finansiranja (obaveza grupisanja)

U sljedećem scenariju kreditna institucija je izvor likvidnosti za tri subjekta posebne namjene ili intermedijarna društva (slične strukture):

U tom slučaju sama kreditna institucija može biti izvor rizika (referentni faktor rizika) pa je važno uzeti u obzir i te rizike koji proizilaze iz značajnog izvora zajedničkog finansiranja koji osiguravaju kreditna institucija, njena finansijska grupa ili sa njom povezana lica.

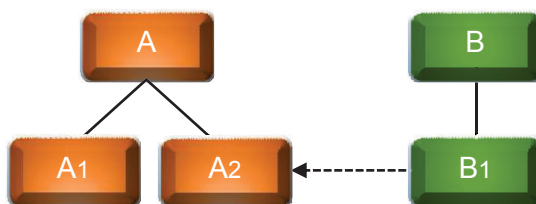

U prethodnom scenariju nema razlike između toga jesu li linije likvidnosti direktno povezane sa subjektom za posebne namjene ili odnosnom aktivom unutar subjekta za posebne namjene. Ono što je bitno jeste činjenica da će se linije likvidnosti koristiti istovremeno. Diversifikacija i kvalitet imovine nisu razmatrani u ovom scenariju kao ni oslanjanje na investitore iz istog sektora (npr. investitori na tržištu komercijalnih zapisa osiguranih imovinom) jer jedan rizik nastaje korišćenjem sličnih struktura i oslanjanjem na obaveze iz jednog izvora (tj. izvještajna kreditna institucija kao inicijatora i sponzora subjekata za posebne namjene).

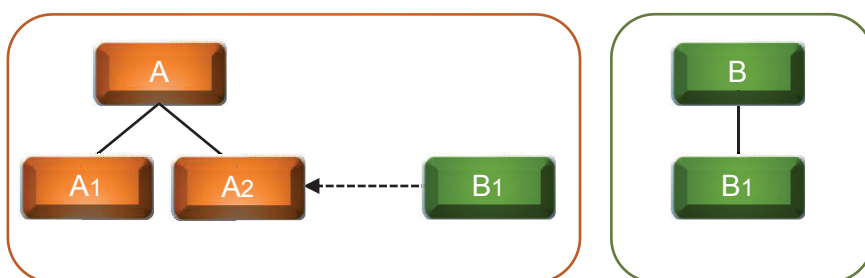
Odnos između povezanosti na osnovu kontrole i povezanosti putem ekonomske zavisnosti

Scenario C/E1: Kombinovana pojava zavisnosti usljed kontrole i ekonomske zavisnosti (jednosmjerna zavisnost)

U sljedećem scenariju kreditna institucija ima izloženosti prema svim subjektima prikazanim u dijagramu u nastavku. A kontroliše A1 i A2, B kontroliše B1. Osim toga, B1 je ekonomski povezan sa A2 (jednosmjerna zavisnost):

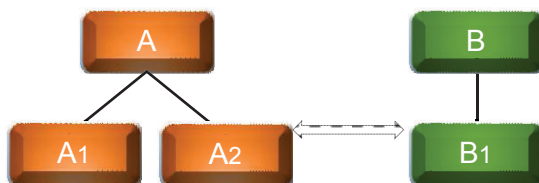
Obaveza grupisanja: U ovom scenariju kreditna institucija treba da donese zaključak da B1 u svakom slučaju treba uključiti u grupu povezanih lica sa A (grupa se tako sastoji od A, A1, A2 i B1) kao i sa B (grupa se tako sastoji od B i B1):

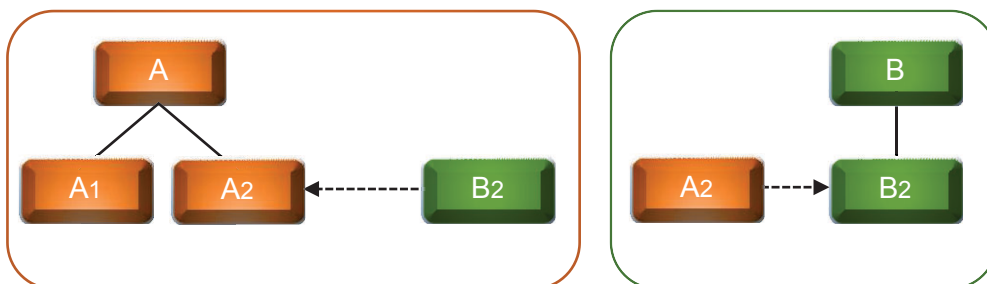
U slučaju finansijskih problema za A, A2 i preko njega i B1 će takođe osjetiti finansijske poteškoće zbog svoje pravne (A2) odnosno ekonomske (B1) zavisnosti. Formiranje tri različite grupe (A + A1 + A2, A2 + B1, B + B1) ne bi bilo dovoljno da obuhvati rizik koji proistieće iz A, zbog toga što bi B1, iako je zavisan od A2 a samim tim i od A, bio izolovan iz rizika grupe A.

Scenario C/E2: Kombinovana pojava zavisnosti u slučaju kontrole jednog lica nad drugim i ekonomske zavisnosti (dvosmjerna zavisnost)

U ovom scenariju ekonomska povezanost subjekta A2 i B1 nije samo jednosmjerna, već je uzajamna:

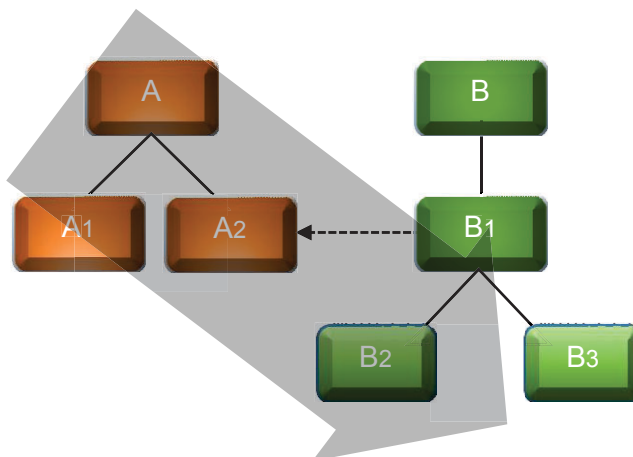

Obaveza grupisanja: A2 bi trebalo dodatno da se uključi u grupu B, a B1 bi trebalo dodatno da se uključi u grupu A:

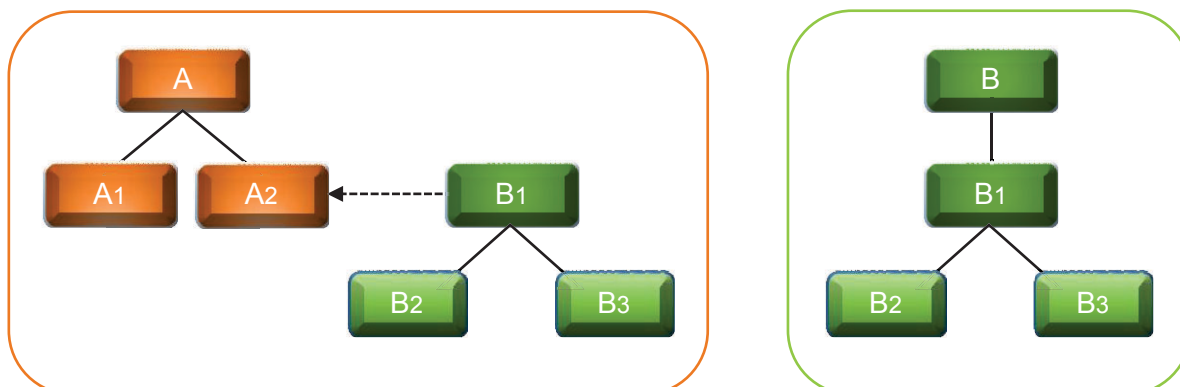

Scenario C/E3: Prelivanje finansijskih poteškoća prema dnu

U varijaciji scenarija C/E1 (pomenutog gore), B1 isto kontroliše dva subjekta (B2 i B3). U ovom slučaju finansijske poteškoće koje trpi A prelivaju se preko A2 i B1 prema dnu, na dva zavisna subjekta koje kontroliše B1 („prelivanje prema dnu.“)

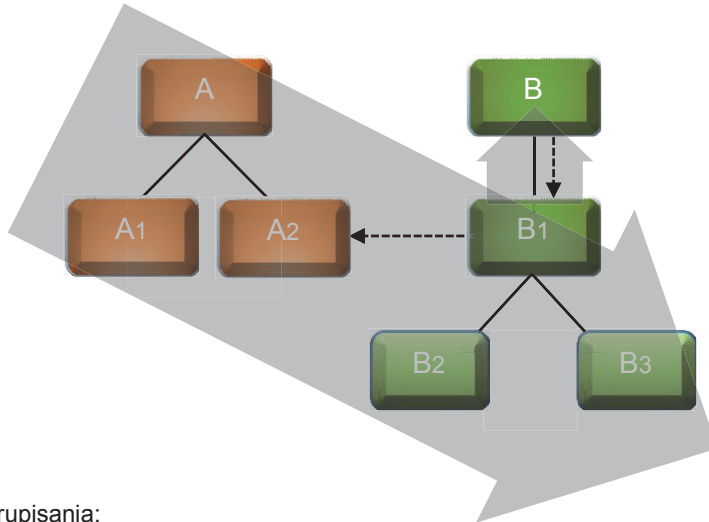
Obaveza grupisanja:

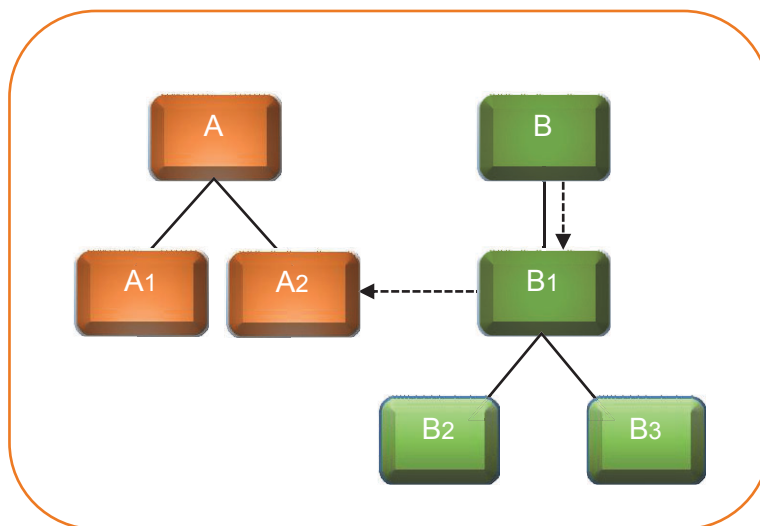
Scenario C/E4: Prelivanje finansijskih poteškoća prema vrhu

Odnos kontrole između subjekata B i B1 ne dovodi automatski do uključivanja subjekta B u grupu povezanih lica sa subjektom A, jer finansijske poteškoće koje trpi A vjerovatno neće dovesti do finansijskih poteškoća za B.

Ipak, subjekat B koje je matično društvo treba da bude uključen u grupu A ako B1 čini toliko važan dio grupe B da je B ekonomski zavisian od B1. U tom slučaju, finansijske poteškoće koje trpi A neće se prelivati samo prema dnu, već i prema vrhu na B i dovesti B do poteškoća u otplati (tj. svi subjekti sada čine jedinstven rizik).

Obaveza grupisanja:

Procedure kontrole i upravljanja za identifikovanje povezanih lica

Scenario Mm 1: Ograničenja za identifikovanje linija preliivanja finansijskih poteškoća

Dodatnom razradom prethodnog scenarija (C/E 4) kreditna institucija je izložena samo prema subjektu A i subjektu B3. U tom slučaju, uvažava se činjenica da možda neće biti moguće da kreditna institucija prepozna linije preliivanja finansijski poteškoća i grupa povezanih lica možda neće biti ispravno identifikovana i formirana.

